

Marcenaro

Que alongad' eu ando d' u iria
se eu ouvesse aguisado d' ir i
que viss' a dona que veer querria
-que non visse, ca por meu mal a vi-,
de que m' eu mui sen meu grado parti, 5
e mui coitad', e fui s' ela sa via,
e fiquei eu, que mal dia naci.

E que preto que mi a min d' ir seria
u ela é, pero longe daqui,
se soubesse que veer poderia 10
ela, que eu por meu mal dia vi,
ca de-lo dia en que a connoci,
sempre lle quige mellor todavia,
e nunca dela niun ben prendi.

Non ll' ousei sol dizer como morria 15
por ela, nen llo diz outre por min,
e con mia morte ja me prazeria,
pois non veg' ela que por meu mal vi,
ca máis val morte ca viver assi
com og' eu vivo, e Deus, que mi a podia 20
dar, non mi a dá, nen al que ll' eu pedi.

E por qualquer destas me quitaria
de mui gran coita que sofr' e sofrí
por ela, que eu vi, por meu mal dia,
máis fremsa de quantas donas vi; 25
direia, ja ca ja ensandeci:
Joana est' ou Sancha ou Maria
a por que eu moiro e por que perdi

o sén, e máis vos end' ora diria:
Joan Cõello sabe que é si! 30

- letto 298 volte

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/marcenaro-26>